

عنوان مقاله:

اسلام و روابط بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، دوره 1، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

آرمین محمودی

زهرا محمودی

خلاصه مقاله:

اسلام به مثابه مکتبی جهان شمول، مسائل موجود در تعاملات بین المللی را از منظر متفاوت با سایر رویکردهای موجود در عرصه روابط بین الملل می نگرد. سیاست گذاری اسلامی، عرصه روابط بین الملل و تعاملات بین المللی را به مثابه مقدمه ای برای حفظ ثبات و امنیت بین المللی در راستای تکامل جامعه بین المللی می داند؛ مقوله ای که می توان آن را در تاکید اسلام بر وحدت جوامع اسلامی مشاهده نمود. آنچه از نقطه نظر اسلام اهمیت دارد نه حفظ وضع موجود بر مبنای سیاست های امنیتی راهبردی معمول و پذیرفته جهانی بلکه بر اساس رویکرد هنجاری و در مسیر تعالی نوع بشر است. این پژوهش در پی بررسی جایگاه و اهمیت رویکرد رهایی بخش (emancipator) اسلام به پدیده ها و مقوله های سیاسی، به جای نگاه سطحی و حل المسائلی (problem solving) به آنها در یک مقوله دیالکتیکی است. فرضیه مقاله حاضر این است که تفاوت اسلام با سایر رویکردهای موجود در نظام بین الملل، تفاوتی بنیادین و راهبردی و نه مقطعی و زودگذر می باشد که در نتیجه آن، رویکرد رهایی بخش در روابط بین الملل اهمیت بیش از پیش یافته و رویکرد حل المسائلی از حیض انتفاع خارج می گردد. نوع تحقیق در این پژوهش، توصیفی- تحلیلی و روش تحقیق آن اسنادی می باشد.

کلمات کلیدی:

اسلام، روابط بین الملل، دیدگاه رهایی بخش، دیدگاه حل المسائلی، تعالی انسانی، وحدت جامعه اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1416966>

